provincie limburg

Bijlage 2

Adviescommissie
Bezwaarschriften
Provincie Limburg

V e r s l a g
van het verhandelde in de hoorzitting van 12 maart 2026 om 14.00 uur.

Dit verslag betreft een zakelijke weergave van het verhandelde ter hoorzitting.

Betreft:
Het bezwaar van de heer A.H.P. Maarschalkerweerd namens Stichting Burgerinitiatief Kunstwerk De Dirigent Kerkrade (hierna: bezwaarmaker), Prins Bernhardstraat 19, 6461 BE te Kerkrade, gedateerd 23 januari 2026 tegen het besluit van het college van Gedeputeerde Staten van Limburg (hierna: het college), gedateerd 15 december 2025, waarbij de subsidie voor het project Gesamtkunstwerk de Dirigent Kerkrade is afgewezen.

Aanwezig:
Namens bezwaarmaker:
A. Maarschalkerweerd (voorzitter Stichting Burgerinitiatief Kunstwerk De Dirigent Kerkrade)
L. Maarschalkerweerd
H. Pasmans (vormgever kunstwerk)

Namens het college:
[redacted] (projectmedewerker leefbaarheidsaanpak)
[redacted] (subsidieverlener)
mr. [redacted] (jurist)
[redacted] (projectmanager)
R. de Rijck (clustermanager Subsidies)

Adviescommissie bezwaarschriften Provincie Limburg (hierna: de commissie):
mr. [redacted] (plv. voorzitter)
mr. [redacted] (lid)
mr. [redacted] (lid)

Secretariaat / verslaglegging:
mr. [redacted]

Overige aanwezigen:
[redacted] (stagiaire)

De voorzitter opent de hoorzitting en stelt aan de orde de behandeling van bovenvermeld bezwaarschrift.

De voorzitter heet de aanwezigen welkom, geeft aan wat de taak van de hoor- en adviescommissie is en licht de procedure toe. Vervolgens stelt zij bezwaarmaker in de gelegenheid het bezwaar toe te lichten.

Bezwaarmaker leest een pleitnota voor. Deze pleitnota maakt integraal onderdeel uit van dit verslag en is toegevoegd als bijlage.

De voorzitter vraagt of het voor bezwaarmaker duidelijk was dat de uitspraak van een ambtenaar waarnaar hij verwijst, geen beslissing van het bevoegde gezag betreft.
Bezwaarmaker bevestigt dit.

De voorzitter geeft nu het woord aan de provinciale vertegenwoordigers om te reageren op hetgeen bezwaarmaker naar voren heeft gebracht en vraagt toe te lichten waarom het zo lang heeft geduurd.
De vertegenwoordiging van het college verwijst naar het verweerschrift en geeft aan dat een subsidieaanvraag in eerste instantie formeel wordt beoordeeld voordat wordt overgegaan tot een inhoudelijke beoordeling.

De voorzitter vraagt of het klopt dat de inhoudelijke beoordeling uitbleef omdat er geen onherroepelijke omgevingsvergunning lag en de commissie vraagt of het voortdurend opvragen van aanvullende stukken opgevat moet worden als invulling van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De vertegenwoordiging van het college bevestigt dit en geeft aan dat er in de tussentijd overleggen hebben plaatsgevonden en stukken zijn opgevraagd zodat er in geval van het verkrijgen van de onherroepelijke omgevingsvergunning, snel tot actie kon worden overgegaan.
Er is in dit dossier geconstateerd dat de stukken niet compleet waren.

De commissie vraagt of voldoende is gecommuniceerd dat die onherroepelijke vergunning een verplichte voorwaarde betreft. De vertegenwoordiging van het college bevestigt dit.

De voorzitter geeft aan dat er wordt verwezen naar de onherroepelijke vergunning voor het kunstwerk, maar nu wordt aangehaald dat het project op zich niet past onder de subsidieregeling. Was dat niet al eerder bekend? In hoeverre is het ontbreken van een onherroepelijke vergunning doorslaggevend geweest bij het afwijzen van de subsidieaanvraag?

De vertegenwoordiging van het college geeft aan dat er verschillende clusters meewerken aan dit dossier en dat een onherroepelijke vergunning in dit geval inderdaad niet meteen had geleid tot een toekenning van de subsidie. In dit dossier hebben we getracht met aanvragers mee te willen denken en vanuit die optiek is steeds aanvullende informatie opgevraagd.

De voorzitter richt het woord tot bezwaarmaker en geeft aan dat, hoewel het niet prettig is dat het een jaar heeft geduurd voordat er duidelijkheid kwam, dit niet direct inhoudt dat juridisch onjuist is gehandeld. De voorzitter licht toe dat een subsidieaanvraag niet gaandeweg kan worden veranderd. Juridisch is dat niet toegestaan. Wat wél mogelijk is, is het indienen van een nieuwe aanvraag die beter binnen de subsidieregeling past. De commissie geeft aan dat de huidige aanvraag is gericht op het fysieke project.

Bezwaarmaker geeft aan dat dit niet het geval is en verwijst naar overleg met de ondersteuningsambtenaar. Het projectplan is besproken en het verhaal achter het kunstwerk is nooit veranderd. Het volledige projectplan is ingediend bij de aanvraag. Volgens bezwaarmaker is hij ‘binnengekomen bij de bakker, maar hij moest bij de slager zijn’. Er had eerder duidelijkheid gegeven moeten worden.

De voorzitter vraagt aan de vertegenwoordiging van het college of er op dit moment nog een nieuwe subsidieaanvraag ingediend kan worden binnen deze subsidieregeling.
De vertegenwoordiging van het college bevestigt dit en stelt tevens dat het subsidieplafond nog niet is bereikt.

De voorzitter vraagt aan bezwaarmaker of hij begrijpt wat er wordt gezegd door de vertegenwoordiging van het college. Bezwaarmaker geeft aan dat hij het begrijpt, maar het nut ervan niet inziet omdat de nieuwe aanvraag volgens hem weer op dezelfde gronden zal worden afgewezen.

De vertegenwoordiging van het college geeft aan dat bepaalde onderdelen in het projectplan, niet terugkomen in de subsidieaanvraag en verwijst daarbij naar de samenwerking met scholen. Daarvoor is geen subsidie gevraagd. De subsidie is enkel voor het kunstwerk aangevraagd.

Bezwaarmaker geeft aan dat dit ook zo werd geadviseerd.

De voorzitter benadrukt wederom dat de mogelijkheid bestaat om de aanvraag in te trekken en een nieuwe aanvraag in te dienen.

Bezwaarmaker stelt dat er geen mogelijkheid tot intrekking bestaat, omdat de aanvraag al is afgewezen. We zitten op dit moment in de bezwaarprocedure.

De voorzitter stelt dat het bezwaarschrift kan worden ingetrokken en een nieuwe subsidieaanvraag kan worden ingediend. De voorzitter benadrukt dat bezwaarmaker op dit moment geen subsidie krijgt.

De commissie vraagt aan bezwaarmaker of het klopt dat hij enerzijds aangeeft dat het kristalhelder was dat de ambtenaar in kwestie niet beslissingsbevoegd was en dat niet kan leiden tot het honoreren van gerechtvaardigd vertrouwen, maar aan de andere kant is de inhoudelijke toets veel te laat kenbaar gemaakt en moet gerechtvaardigd vertrouwen vanwege die reden aangenomen worden.

Bezwaarmaker bevestigt dat. Als een ambtenaar van de provincie positief aankijkt tegen de subsidieaanvraag, ga je met een goed gevoel naar huis en wordt er vertrouwen gewekt.

De commissie vraagt of bezwaarmaker stelt dat, omdat niet eerder duidelijk is gemaakt dat er een afwijzing aan de orde zou kunnen komen, volgens hem sprake is van gerechtvaardigd vertrouwen.

Bezwaarmaker bevestigt dit en benadrukt dat er geen enkel signaal is geweest dat er ook maar enige twijfel was over de subsidieaanvraag.

De commissie geeft aan dat bezwaarmaker in eerste instantie heeft aangegeven dat het beroep op het vertrouwensbeginsel is gestoeld op de uitspraak ‘ik denk dat het past’ van de betreffende ambtenaar. Nu wordt aangegeven dat de hele gang van zaken grond is voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel.

Bezwaarmaker benadrukt nogmaals dat er geen enkel signaal is geweest dat er een mogelijke afwijzing zou volgen.

De voorzitter vraagt aan de vertegenwoordiging van het college wat de doorlooptijd is voor het behandelen van subsidieaanvragen.
De vertegenwoordiging van het college geeft aan dat dit afhangt van de werkdruk, de complexiteit van het verzoek en de volgorde van binnenkomst.

De commissie vraagt of het reëel is dat er binnen een jaar na indienen van de subsidieaanvraag wordt gestart met het project.

De vertegenwoordiging van het college geeft aan dat dit het geval is en dit in de praktijk eigenlijk nooit tot discussie leidt.

De commissie verwijst naar het argument in het verweerschrift over draagkracht en de ingediende bezwaarschriften. Dat ziet echter op de fysieke omgevingskwaliteit.

De vertegenwoordiging van het college geeft aan dat inhoudelijk is getoetst aan de leefbaarheidsregeling en benadrukt dat het criterium ‘uitvoering gereed’ (artikel 4 lid 2) een ander criterium is dan het voldoen aan twee van de leefbaarheidsbehoeften (artikel 4 lid 1). Er was geen onherroepelijke vergunning en daarnaast wordt ook niet voldaan aan de criteria uit lid 2.

Bezwaarmaker geeft aan dat indien nodig, een jurist wordt ingeschakeld. De rode draad van het verhaal is niet zo zeer juridisch, maar het gaat over de moraal en gewekt vertrouwen. Er is nooit enig signaal geweest dat er een negatieve uitkomst zou komen.

De voorzitter geeft aan dat bezwaarmaker zelf moet bepalen hoe deze situatie verder gaat: is het wellicht toch een optie om een nieuwe aanvraag in te dienen? Al zou een beroep op het vertrouwensbeginsel slagen, maakt dat nog niet direct dat er subsidie wordt verleend.

Bezwaarmaker geeft aan dat als de provincie 120.000 euro uitbetaalt, van start wordt gegaan met het project. Bezwaarmaker benadrukt dat het hele sociale programma een apart budget betreft dat niet in de aanvraag is meegenomen omdat geadviseerd werd de subsidieaanvraag voor het fysieke kunstwerk in te dienen.

De voorzitter vraagt of er nog overleg mogelijk is met de vertegenwoordiging van het college.

De vertegenwoordiging van het college geeft aan altijd open te staan voor een gesprek.

Bezwaarmaker benadrukt dat er altijd goed contact is geweest, maar eerder duidelijk had moeten zijn dat de aanvraag niet binnen de regeling ging passen.

De voorzitter deelt tot slot mede dat de commissie voldoende is geïnformeerd en dat zij zich achter gesloten deuren zal beraden over het uit te brengen advies aan het college.

De voorzitter sluit de hoorzitting.